

vil sige i Praksis, at den, der fører det mest primitive Bogholderi, nemlig fører det i en Lommebog, behøver blot, hvis Lovforslaget bliver til Lov, at foretage den samme primitive Notering i en autoriseret Bog — altsaa en Bog, hvor der ikke maa raderes og ikke udrives Blade, fordi den er pagineret og gennemdragen —, saa at hans Notering overfor Offentligheden og Medborgere faar en helt anden Værdi, end naar den kun sker i en Lommebog. Det er alt, hvad Loven forlanger, og det forekommer mig at være saa minimalt, at man ikke bør nære nogen Betænkkelighed ved at gaa med dertil. Hvad Ændringsforslag Nr. 3 om Brugsföreningernes Bogføringspligt angaar, skal jeg endnu kun minde om, at det høje Landsting med 28 Stemmer mod 22 har forkastet et lignende Forslag, og det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) ser meget for sangvinsk paa Forholdene, hvis han tror, at Lovforslaget i Aar kan blive til Lov, selv om vi her nede vedtage Ændringsforslag Nr. 3. Af den Grund vil jeg henstille, at selv saadanne Medlemmer, som have Sympati for, at Forbrugsforeninger i Almindelighed skulle underkastes Bogføringspligt, ved denne Lejlighed stemme mod Ændringsforslag Nr. 3, saa at vi kunne naa de Goder, som Lovforslaget i sin Helhed utvivlsomt byder. Jeg anbefaler indtrængende at stemme for Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 og mod Nr. 3.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Overfor det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) skal jeg gøre den Bemærkning, at min Udtalelse var baseret paa Spørgsmaalet om Posekigeri. Jeg sagde da, at Loven vil med Villie ikke til-lade Posekigeri fra Politiets Side. Det er altsaa i Kontinuation deraf, at jeg siger: Det, der vil gælde i Fremtiden, vil være noget lignende som det, der gælder nu, hvor Politiet ikke kan komme og sige til den handlende: Har Du ført dine Bøger, maa jeg se dine Bøger? Det har Politiet intet at gøre med undtagen i de enkelte Tilfælde, jeg nævned, hvor der sker Konkurs eller søges Akkord eller Tvangsakkord. Der kan gives enkelte andre Tilfælde, f. Eks. siger Margarine-loven,

at Politiet kan overfor Margarinehandlere forlange at se deres Bøger, men det kan ikke siges at vedkomme den her foreliggende Sag, og ligesom jeg ikke holder paa Posekigeri, vil jeg heller ikke holde paa Ordkløveri. Det, der er Pointen i denne Sag, er netop, at Posekigeriet skal und-gaas.

Poul Christensen: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han gør den Opfattelse gældende, at det kun er, naar der er Tale om Tvangsakkord eller Akkord eller Fallit, at Bestemmelsen om, at Poli-tiet kan gribe ind, finder Anvendelse. Naar det indskrænker sig dertil, og man i øvrigt kan vise Politiet bort, vil jeg ind-rømme, at saa ser jeg ikke saa strengt paa Lovforslaget, som jeg ellers vilde gøre. Men jeg fastholder Ministeren paa den Udtalelse og gaar ud fra, at Loven vil blive fortol-ket paa den Maade.

Til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) vil jeg kun sige, at naar jeg før talte om de Folk, der havde udtalt deres Forbitrelse overfor For-slaget, anede jeg ikke, om de stod i Orga-nisationen eller ej, men i alt Fald vidste jeg, at de følte ikke deres Interesser vare-tagne af Organisationen. Det ærede Med-lem tog meget højtideligt paa det og stil-lede et Spørgsmaal til mig. Jeg kan kun i Almindelighed sige, at naar saadanne Ønsker komme frem, overvejer man dem. Det, jeg har taget Ordet for, er kun at faa dette Spørgsmaal udsat til Efteraaret, saa at vi kunne blive fri for, jeg vil ikke sige, Jaskeri, men det overordentlig store Hastværk, der endog bevirker, at Flertal-let ikke kan stille de gennemgribende For-slag, som den ærede Ordfører omtalte i Betænkningen. Jeg beklager, at jeg ikke kunde høre hans sidste Replik paa Grund af Samtaler bagved, men saadan som Or-dene staa i Betænkningen, maa det have været ret indgribende Ændringsforslag, som det ærede Medlem og hans Menings-fæller have tænkt paa. (Afbrydelse af Birch): Ja, saa forstaaer det ærede Med-lem ikke at give sine Tanker Udtryk i Be-tænkningen. Maa jeg endelig overfor det ærede Medlem for Københavns 1ste Valg-kreds sige, at det ærede Medlem, der er Medlem af Købstadforeningen, ved, hvor-